History of Instruments and materials in Endontology

E. Kontakiotis¹

The aim of this article is to place our present practices in an overall perspective with our past. Prehistory facts are present in ancient times. The history of endodontic instruments and materials begins in the 17th century. Advances in the field of Endodontics have since continued without pause. In 1838, Edwin Maynard introduced the first root canal. instrument, which he created by filing a watch spring. In 1847, Edwin Truman introduced gutta-percha as a filling material. In 1867, Bowman used gutta-percha cones as the sole material for obturating root canals. After 1910, when safe and effective instruments and materials with new aspects were developed, one would have expected to see tremendous strides being taken to develop a safe and reliable system of endodontic therapy. However, William Hunter, a "specialist" on focal infection delayed all process:, Its impact was such that for more than twenty years it blocked not only research and the teaching of Endodontics, but more importantly its practice. The theory of focal infection and faith was restored in endodontic treatment. In 1961, Ingle Wished a basic, standardized shape for endodontic instruments and a standardized endodontic technique using newly-designed obturation instruments and materials.

The techniques, technologies, materials, and practices continued to improve with dentists performing rudimentary root canals to relieve pain and restore teeth in their patients.

In 1965, the American Association of Endodontists adopted the terminology and nomenclature of the proposed standardized system and in June 1976 the Council on Dental Materials and Devices of the American Dental Association approved the specification#28, which established the classification norms, requisite physical properties, and procedures for investigation.

Key words: History of Endodontics, Edwin Maynard, Edwin Truman, William Hunter, Pierre Dionis, G.A Bowman, Louis I. Grossman

Odontostomatological Progress 2016, 70 (3): 470-484

1. DDS, Dr. Dent

Department of Endodontics, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Ιστορία των ενδοδοντικών εργαλείων και υλικών

Ε. Κοντακιώτης1

Το παρόν δημοσίευμα αποσκοπεί στην ιστορική αναδρομή της εξέλιξης των ενδοδοντικών εργαλείων και υλικών. Η πραγματική ιστορία αυτών αρχίζει από το 17° αιώνα με διαρκή εξελικτική πορεία μέχρι σήμερα. Το 1838 ο EdwinMaynard εισήγαγε την πρώτη μορφή ενδοδοντικού εργαλείου, εμπνευσμένο από ένα ελατήριο μικρού ρολογιού, ενώ ο EdwinTruman εισήγαγε τη γουταπέρκα ως εμφρακτικό υλικό στο χώρο της Οδοντιατρικής και ο Βοινπαη, το 1867, ως υλικό έμφραξης των ριζικών σωλήνων. Μέχρι το 1910 η εξέλιξη εργαλείων και υλικών συνεχιζόταν δυναμικά. Όμως η εμφάνιση της θεωρίας των εστιακών λοιμώξεων, με κύριο υποστηρικτή τον William Hunter, φρέναρε όλη τη δυναμική εξέλιξη. Ευτυχώς όμως οι σκληρές απόψεις της θεωρίας αυτής κατέπεσαν και η πορεία της προόδου ξανάρχισε πιο δυναμικά και γρήγορα. Ο Ingle το 1961 αρχίζει και τυποποιεί τα ενδοδοντικά εργαλεία και την τεχνική τους εφαρμογή. Λίγο αργότερα, μεταξύ 1965 και 1976, η Αμερικανική Ενδοδοντική Εταιρεία με επαναληπτικές οδηγίες σταθεροποιεί τις προδιαγραφές για τα ενδοδοντικά εργαλεία και υλικά που εν πολλοίς ισχύουν μέχρι σήμερα.

Λέξεις ευρετηρίου: Ιστορία της Ενδοδοντίας, Edwin Maynard, Edwin Truman, William Hunter, Pierre Dionis, G.A Bowman, Louis I. Grossman

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2016, 70 (3): 470-484

1. Αναπληρωτής Καθηγητής

Κλινική Ενδοδοντίας, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδή, 115 27 Αθήνα